

Ożywione posągi. Rzeźba w poezji polskiej

1. II – V rok, II semestr
2. konwersatorium fakultatywne, 30 godz.
3. Zaliczenie uzyskuje się na podstawie obecności i krótkiej pracy pisemnej – esej związany z tematyką zajęć lub analiza porównawcza wiersza i rzeźby.
4. Poziom podstawowy
5. Treści:

Proponuję zajęcia z pogranicza sztuk, poświęcone wybitnym dziełom rzeźbiarskim i ich poetyckim transpozycjom. Potraktujemy wiersze o sztuce jako świadectwa odbioru, koncentrując się na zagadnieniach wielozmysłowości, synestezji, a także na fenomenie „słów rzeźbiarskich”.

6. Umiejętności:

Student nabywa umiejętności analizowania dzieł plastycznych, kształtuje wrażliwość estetyczną, zapoznaje się z tradycją ekfrazy poetyckiej oraz wybranymi dziełami rzeźbiarskimi Michała Anioła, Gianlorenza Berniniego, Augusta Rodina, Constantina Brāncușiego, Ksawerego Dunikowskiego, Aliny Szapocznikow.

7. Lektura:

Jerzy Danielewicz, *Opisy posągów („Andrianotopoiika”) w nowo odkrytych epigramach Posejsipposa*, „Roczniki Humanistyczne KUL. Filologia Klasyczna”, t. 54 – 55, z. 3, Lublin 2007.

Bożena Mądra – Shallcross, *Cień i forma. O wyobraźni plastycznej Leopolda Staffa*, Szczecin 1987.

Waldemar Okoń, *Wizerunek gladiatora w sztuce polskiej XIX wieku*, [w:] *Alegorie narodowe. Studia z dziejów sztuki polskiej XIX wieku*, Wrocław 1992.

Dorota Kielak, *Figury kryzysu. Rzeźba w młodopolskiej powieści o artyście*, Warszawa 2007.

8. Istnieje możliwość zdawania egzaminu. Można potraktować zajęcia jako rodzaj wstępu na moje przyszłe seminarium związane z ekfrazą poetycką.